

עין משפט
נר מצוה

ל א מיי פ"ב מהלכות מדיקין ה'
י:
לא ב מיי פ"ה מהל' בית הכמרים
הכס: ט:
לב ג מיי פ"ה מהל' מדיקין ה'
ג:
א ד מיי פ"ב שם ה' י:

הגהות הב"ח

(א) בבשנה את הגחלים אילך ואילך חותה: (ב) בפרש ד"ה לא היו שומעין וכו' את הקול וכו' אמר נמי ולא היו וכו' עד שהיו שומעין וכו' שלא יפסלו ממזיו: (ג) ד"ה ופינה וכו' והכא בעינן דשן ומשום הכי בעינן הכא מואכלות: (ד) ד"ה והלך כמזונה וכו' נעשר אמות עורה א"ל מן המזנה ועדיין חזקו הוא מן האמת עשרים אמה דשלש אמות היה הכנס מופס בקרקע עזרה לילכת דמ"ד היה לו יסוד למזנה וק"ר דמומת מורחית לכל לא היה וכו' לא היה לו יסוד ליתן דמיס וכו' בקרקע עזרה שלשים ואחת כ"ל: (פ) ד"ה צבר וכו' ודיקקין והשלך אמו אלא כמזנה קדמה וקום לבו לרענן דלא מיקרי השלש פחות מכ' אמות ועולה העוף היא נעשית כ"ל וחיבות דכמיס כמורלה ונלה א"ל הדרקן וישעיר ח' אמות נמחק: (ו) ד"ה ומי וכו' וכו' אכסדראות בעזרה כ"ל וחיבות כ' נמחק: (ז) ד"ה והתניא מנין וכו' דכר הקרב גזי מוצה: (ח) בבשנה ואל א"ן הצדיק ממחזיקים: (ט) פ"ב בפרש פטמים שהיה עליו: (י) מפרש ד"ה מיד ילו וכו' הוללו והורשו לקדש: (יא) ד"ה סודקן בכנס וכו' ואלס לא שחי סודקין אלא מן המזנה וכו' נראה לרבי הס"ד ואח"כ מ"ה נל דגז המזנה מקום שהוא פניו ואם א"ן הצדיק כ"ל וחיבות מן נמחק:

שיטת מקובצת

א] עד שומעין קול חיבת שהיו נמחק: ב] חיבת עת נמחק: ג] המזנה ופינה אל הגחלים אילך ואילך וחתה חיבת הלק נמחק: ד] הפנימיות וירד: ה] חיבות והס לרס ואלס כפ"ה אלא מיה פסחים (דף כ ע"א) חתה: ו] מנעביר ומקוין אמן אום י' נמחק: ז] א"ן הצדיק מחזיקין: ח] ועל הכנס כ' גזי הפסות ומפסות: ט] עליו שלם מואת אום כ' נמחק: י] עד ששומעין את קול חיבת שהיו וואת כ' נמחק: יא] עד ששומעין חיבת שהיו נמחק: יב] הסיר מפרש אום י' נמחק: יג] דשן דלא דבעין הכא מאכלות משום אום י' נמחק: יד] אמות בקרקע עזרה א"ל מן בכנס וחיבת רגל ג"ש ונמחק: טו] מן חיבת א"ל עד חיבת א"ל היה לו יסוד נרשם על מן חיבת א"ל דמ"ד נרשם על מן חיבת קול למעלה להורות כי לפ"ד רחוי נמחק: טז] היה לו יסוד למזנה כלל נקבן דרמות אום כ' נמחק א"ל היה לו יסוד נרשם על מן חיבת קול למעלה להורות כי לפ"ד רחוי נמחק: יז] מוצחם איכא מ"ד לא היה לו יסוד חיבות כי אומרים ל"ש וואת כ' ס' נמחק: יח] חיבת עד נמחק: יט] הכנס והתקרב אלא חיבת א"ל נמחק: כ] עזרת כ"ה כי לפ"ד להס ללכת: כא] והצדיקים והלכתיס אלא אום י' נמחק: כב] דשן מקוין אום י' נמחק: כג] כאלמנע ממזנה ופעמים שהיו: כד] וכשהיה רב כל אום כ' נמחק:

פ' הרא"ש

קול העץ שעשה בן קטין מוכיז לכויר. לשקע בגלגל את הכור לחוך צור הגולה שלא יפסלו מימיו בלילה. ובפ"ז דחזקים י' פליגי אם היה קול שיקוץ שהיה משקע לחוך הכור אחר שקדש ידיו ורגליו כדי שלא יפסלו מימיו בעצמה השחר או לא העלה איה מעלה לקדש ידיו ורגליו: א. התאכלות הפנימי. הקרובה להיות דשן. ב. חפץ פניו לנפון. כנגד המזנה: ג. [גמ'] ועי' שהא כסכסכה מתעביר בעזרה. ד. ש"ד על עץ יא: א. באכסדראות א"ל א"ן. על עמוד אבנים שיש קיפות על אנבים. אחרים חמין. ללוט את הסולת: ה. חרוץ עלץ בשלש פסוקות:

ראויה אחי שידן. מן המזנה: ה. הבה"י.ה. לנזור כל האפר לתפוח: ואת הצינורות. מולגות לבין בן האכזים: ב. הן א"ן. מלקטין לגדדן ט"ן ולמ"ד מתחלפות א"ן פסעטתם [ש"ה כ"ז י'] מנו מן כל

פסעטתם נסכה [מנמה י"ג י'] מנו לנכה. וחיבור במסכת מקואות [פ"ב מ"ו] מהסגת את הטיט לגדדן: אצ"י המזנה. אלא המערכה: ע"ג נא. הסוכה. אם א"ן הכנס מחזק: הח"ץ מעלין באלפר. אחר שיקולן את האכזים משם ה' מעלין כל האפר: ע"ג חפות. הוא צצור גדול של אפר שהיה כאלמנע המזנה ויהיה אפר מתקבץ שם (כל זה שמש מקום לקדש את המערכה) כל דבר מקובץ וגבוה נקרא חפות ונגדה [דף מו: מ] חפוח י' מעלה מאחת מקוין: פס"ג שהוא נ"י למוצת. שהוא סימן לרביעי הקרובה:

כה:

ולא (ד) **שומעין אם קולו**. מפני שר"ל עד י' שהיו שומעין את הקול

וכו' מני ולא היו שומעין את קולו: עד יא' שהיו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכיז לכויר. לגלגל שכבר שקעוהו מנעבד כדי שלא יפסלו מימיו והשתא מעלהו כדי לקדש צו וכשמעלהו נשמע קול העץ דמי כיור נפסלין בשקיעת החמה ואיכא למ"ד

בזבחים (דף כא): דעבשיו משקטן והתם מפרש שפיר: וכן אומרין הגיע עת. לקדש קידש ידיו ורגליו מן הכיור. יב' ומפרש בזבחים (דף יט: כ) כ"לד הוא מקדש ומניח ידו הימנית ע"ג רגלו הימנית וידו השמאלית על גבי רגלו השמאלית ושופך מים ומקדש: נעל מחסה של כסף ועלה לראש המזנה. דרך מוצרו של כנס בלמטה) של כנס הסמוכות לכד מוצה. הכנס ארכו שלשים ושמים ורחבו ט"ו והוא היה כאלמנע המזנה מנאל מן המזנה ומלד מוצרו חוץ לכנס בעינין אמות ועלה דהתם בעינן דשעין גמורים והכא בעינן דשן ס' ט' יג' והא דבעינן הכא מאוכלות משום דנעשו דשן בעינן: יריד. ממוצרו של כנס דרך כשאל אל המזנה כה יסוד: הגיע לרפס. למקום שכלה הכנס: הפך פניו לנפון. כלומר לא היה מהלק דכרבו דרך מוצר ויולא חוץ לעזרה אלא הופס פניו לנפון העזרה

דהיינו דרום המזנה: וסודקן כמזונה של כנס. אלא הכנס בקרקע עזרה סמוך לכנס והלך ט' כעשרה אמות ט"ד) בקרקע עזרה) מן (רגל) הכנס ועדיין רחוק דלשלים אמות היה הכנס מופס בקרקע עזרה ט"ו (והלך כעשר אמות מן הכנס ועדיין רחוק הוא מן המזנה בעינין אמות) אליכא דמק"ל דלא ט"ו ה"א היה על עקרי למזנה כלל וק"ר דרומית מוצרחת לא היה לה יסוד ופליגי כה בזבחים (דף גז.) י"א יש אומרים לא היה להס יסוד

לימן דמים על אותו יסוד אצל יסוד היה למזנה ואליכיה היה הכנס תופס בקרקע עזרה ל' והא דתנן הכנס שלשים ושמים שהיה מתפשט עדיין צ' אמות למעלה על אמה יסוד ועל אמה סוכב הרי שלשים ושמים ואיכא למ"ד לא היה לו יסוד כלל ואליכיה תופס הכנס בקרקע י"א עוד שלשים ואחת ומתפשט עדיין אמה אחת על הסוכב כרי ג' הכל ל"ב: אבר הגחלים ע"ג הרלפה רחוק מן הכנס ג' טפחים. צבר דכמיס ויקרא ו] ושמו ואמרינן) ושמו שלא יפזר. וא"ת הא בעינן ושמו אלא המזנה ונהי דכנס כמזנה לכל מילי מ"מ היה לנו לקרבו אלא המזנה ועדיין הוא רחוק מן המזנה עשרים אמות אמר לי רבי דמנהשלך דכמיס כמורלה ונולה דייקין ט' דכמיס כמורלה ונולה ויקרא א) והשלך אותה אלא המזנה קדמה וקיס להו לרענן דלא מיקרי השלכה פחות מעשרים אמות וישיעור ח' אמות רחב דעולת העוף היא נעשית על קרן דרומית מוצרחת הילכך מניח את הדשן רחוק מן המזנה עשרים אמות מקום שנותנין שם מורלה ונולה ודישון מוצה הפנימי ודישון המגורה וכל אלו נכלעים במקומן אצל תרומת הדשן נ"ל דלא היתה נכלעת מדאמרינן ציומא (דף כא). עשרה נסים נעשו לאצותינו כו' ופרקינן ומו ליכא והאמר אצ"י מוראת העוף

ראוהו אחרו פרק שני תמיד

ודישון מוצה הפנימי ודישון המגורה נכלעין במקומן ואם איחא דתרומת הדשן כמו כן נכלעת ה"ל לאחשובה ואמרינן כברייתות (דף ו.) ושמו מלמד שטעונין גימא דאסור ליהנות מתרומת הדשן: גב' ומי הוו אכסדראות בעזרה. השתא קא סלקא דעתך אכסדראות של עץ היו

ולכן פריך ומי הוו אכסדראות ט' כו' בעזרה: אמר רב חסדא באכסדראות של צינן. עמודים של אבן היו בעזרה כפיצ חומת העזרה ועל העמודים נמתוים מנין מקראות: למימרא דחצינים כחצינים מדקמני לעשות חצינים מכלל דהשתא הוו מקטרי להו על גבי המזנה: ופסניא מנין שלא יהא דבר קודם למידי. דבר ט' הקוצעו גזי מוצה לא יקדים לתמיד של שחר הקרב כמו כן על גבי המזנה כו': להסס חמין לרבינא. דמותר להסס חמין לעסוק כה וכשמגיע זמן הקטרותם לאחר שיקריבו אותו תמיד קטיר כמו כן את החצינים:

הדרן עלך בשלשה מקומות

ראוהו אחיו שיד. אסדרא דלעיל קאי לאחר שתרם את הדשן ירד מן הכנס י"א אז נתקרב אלס אצל רוח שסס עומדים: מיד לנו אחיו וקדשו ידיסם ורגליסם מן הסיו. והואל ט' ואלו לקדש ידיסם ורגליסם כמו כן לצורך עבודה ב' ראשס ללכת צין אולס ולמוצה: נעלו אם המגרפוס. יעים להסיר את הדשן ולפנותו לתפוח: אם הצינורות. מולגות להסיר את האכזרים: ועלו לראש המזנה. וקודם תרומת הדשן לא היו יכולים לעשות לפי שצ"ך להרים תרומת הדשן קודם שיטנו את הדשן לתפוח: האכזרים וספדים כא] והלכזיס שלא נסעלנו מעבד. שלא נספרו ונעשו דשן: בב] סולקין אוסן לצדי מוצה. כמו מסלקין לצדי מוצה: סודקן כנס. כדי שלא יפסלו בלניה שאין יכולין להקטירן עד לאחר שיקטירו אצרי תמיד ואם לא ט' סודקן על גבי המזנה היו נפסלין בלניה ואמרינן בזבחים כ' פ' המזנה (דף פז.) דאין לניה כמזנה וכנס הרי הוא כמזנה לכל דבר. ט' מצי מוצה נראה לרבי מקום שהוא פניו ואם אין

(מן) הצדיקן מחזיקין סודקין אותם כסוכב או על גבי הכנס. ולאחר שיקטרו את המערכות יחזירו את האכזרים על המערכה ויזיתו כה האור: החלו. התחילו לעלות את האפר על גבי התפוח: באלמנע ב] מוצה פעמים היה עליו שלם מאוס כור: ספות. צבור האפר שעאלמנע המזנה שהיו ט'סרפיין אפר על גבי מערכה ומעלין אותוטש) שם חזר ניוו של מוצה. והוא נקרא תפוח על שם שהיה עגול כתפוח וחזירו במסכת עבודה זרה (דף נה.) אף על פי שנוטל צידו ונותן לתפוח צבור הענבים שצמוך הגת קרי תפוח. וכשהיה ב"ר רבה כל כך שלא היו יכולין לקדש המערכות כדאמרינן לקמן [נע]. וראשי גיזיין הפנימיות נוגעים בתפוח היו מוילאין אותוטש) לחוץ דכמיס והוא"א את הדשן אל מחוץ למחנה (ויקרא ו.) וצרגליס לא היו מדשנין אוסו. כמו ודשנו את המזנה (דמדר ז.) לא היו מוילאין אותו חוץ מן המזנה אף על פי שצמח דס. הדשן כסודור המערכה: מפני שהוא ניו למוצה. כשיש עליו דשן הרבה כדאמרן בעלמא: (פסחים דף סה:) שזח הוא לצני אהרן שמהלכין עד ארכוצומתיהס דסס כך שזח כשיש עליו דשן הרבה ונראה שלא עומד המזנה צנול: לא

לעזרה להר הבית כלפי צפון שפשפש כמו שער קטן היה לו לאותו שער הפתוח לעזרה שבו נכנסין בלבוש את העזרה לחפש בכל בקר ובקר אם היה שם כל הכלים כמו שהניחם אמש כדגימא לקמן והואיל ששני שערים היו צריך שני שומרים ולקמן משמע גבי שפשפ של היכל שהיה עומד מצד שער הגדול שהיו נכנסין באותו הלהת שבצד ההיכל כדכעי למימר לקמן ולא בתוך שער הגדול של היכל היה לפיכך בבאין היו כמו כן שמשד שער הגדול של בית המוקד הפתוח לעזרה היה עומד אותו שפשפ ומתוך הפשפש היו נכנסין לעזרה וסוגרין שער הגדול בבירה ומנועול כמו שהיו עושים גם לשער ההיכל אלא שעוקר של זה הפשפש לא נתקן בעבור זה הדבר לא בשביל בלבוש את העזרה כיון דגבי הדרי הוה קימיני הני שערים דה"ל זה כנגד זה היו עומדים ודוי להכא ודוי להכא דזה שהיה שומר לאחר השערים היה יכול לשמור את שער האחרים מיהא יש לנו לומר שהשומר היה שומר את השער החיצון ולא את השער הפנימי מוקדתי במסכת מדרת בן לוי היה יושן מבחוץ דהיינו חוץ לבית המוקד וא"ת הויכ הוא ס"ד למימר דלבעו הני שני שערים שני שומרים דכיון שזה שער החיצון היה משומר ע"י בן לוי וכהן הוה מאי איכא למיחש טפי לשער הפנימי כיון שלפנים השער החיצון דהיינו בית המוקד עצמו לא היה תשמיש אלא כלהנים לכד כדאמרן כבר שלא היו ישנים בתוכן י"ל דמתחילה הוה ס"ד למיחש דילמא איכא אינשי דלא מעלי שיכנסו לבית המוקד קודם נעילת שער בית המוקד ועכשיו אם לא היה שומר גם לפתחי העזרה היה נכנס לשם עד שלא היו מרגישין אלו שאצל השער וכן אם היה שומר אצל שער הפנימי אז אם היה בן לוי חרוק בפניו כי לוי היה צריך להיות בו בחוץ ואבד גרדא נמי נפקי. היאה דמדות דקתינן כל לוי ישן לו בחוץ דהויכ קתינן שהי' ישן היה צריך לשמור ולא לישן ובשלמא גבי נעיל דקתיני ההם דנתן לו כסותו עליה וישן לו ולא תקשי לן האיקן ישן הלא היה צריך לשמור דהתם אותו נעול לא היה מן השומרים אלא מוקני של בית אב כדקתיני ההם שבידם היו מתפתחות העזרה אלא בן לוי קשה האיקן היה ישן ע"כ איכא למימר דסבירא ליה ה"פ וכן לוי ישן מבחוץ בשעה שזה נעולו כי כל זמן שלא הגיע זמן הנעילה היה בן לוי מפני שלא היה צריך לשמור אלא לאחר זמן הנעילה וכשהיה מגיע זמן הנעילה ויעל המוקד היה בן לוי משנתו והיה הוא שומר מבחוץ ופרוחי כהונה מבפניו היה נוגעל בית אב. ואין לפרש דבן לוי ישן מבחוץ אפילו לאחר כשהיה נעול דא"כ מי היה שומר אי פרוחי כהונה והא את כהנים ולוים בעי: דוי הוא מלשון הכהן כדאמר ב"ר במה מדליקין וברא חזיה לאבוי דהוה דוי למורה וברוכאת טובא איכא בהאי לישנא: גיוראת דאצטוותא פ' אבנים תחכות יוצאות כותל הלשכה מסביב כהונה ועשוין כסאות ואצטבאות והן סטיו י"ג סטיו וחינו דאצטוות. דסלין מטסיו ה' לטטיו זה אחר שלמעלה הימנה. שהיו דומין למעלות הכבש זו למעלה מזו וקס"ד השתא דלאחר שבנו האבני' במקדש היו מחתכין אותן וחינו דקא פריך מי הוו מיפליגי כלומי' מי הוה האבנים תחכותו במקדש והא כתיב אבן שלמה נבנה. אמר אבוי והאי במקדש לא מסתחין אותן אלא מתקנים מחוץ למקדש ומיית' אביו וטרת' ואבוי ברברבתא ומינה הגדולות למטה וקטנות מעליהן ואתון שמחתון היו עושין כמין כסין כקוביעין אותו כך בחכות הלשכה ועליהן היו ישנים אבל קשה לי לפ"ו הפירוש דהיינו הוה משמע דסבירא ליה בס"ד למימר לאחר שנבנה החומה היו חותכין בעיבי החומה לעשות אצטבאות וזה תמך היה היה יכול להיות זה דא"כ החומה תלוי מלמעלה כנגד הפגם שבפגמו בה לפיכך נראה דהכי ס"ד שהאבנים היו חותכין מתחילה מתוכה כעין פגם כזה ‏ ואין אנא צריכין לומר שבחומה היו חותכין אלא אפי' עשו מתחילה קודם בנין החומה ולא בתוך החומה (ומקשה והא בעלמא מובא לא היה צריך לומר שבתוך אלא באבנים וברוכאת ולעולם באבנים שלמות ביה חתם: ודאן שטרי היה אסור לעשות פנימה כדפרישית אלא באבנים וברוכאת ולעולם באבנים שלמות ביה חתם: ודאן מטו למעבד עבדוה פ"י שעדיין קטנים היו שומרים שלא הגיעו לעבודה עדיין שלא היה להם ב' שערות קרי להו רובים כמו רביה והכא דקרי להו פרוחי כהונה דהיינו דמיירי דכבר הגיע לעבודה ובפ"י דחולין פליגי בה רבנן ור' מאימרינו כשר לעבודה: מבישה' על מבישה. שטרי הוה הבית מחומה ירושלים ועד חומת הר הבית

מסורת הש"ס

(א) זבחים פד. יומא מג: ג] (ג] י"ל וירד כ"ה בתשנא: א] צ"ק ק"ה. מנחות מט. פסחים: יומא לג: ד] (ד] י"א שם כמנחות ס: ג] צ"מ נה. זבחים קג. בכל המקומות האלו איחא רכא: ט) זבחים כ, (ו) בתשנה הני סוקקין, (ז) סולין: ט) נעשר אמות כ"ל יעב"ד: ט) ויקרא ו, (י) ע"י יומא מג: (י) ד"ק מ"ד, (ז) [מנורה לד], כ"ל ובשאר ח' אמות היינו דהמזנה היה חזקון מן הכנס ח' אמות שמי דלדים, (ז) ע"י מו"ט, (ס) גורפין, (ט) [אחיו יעב"ד: (ס) משגרת לשון רבינו משמע דמפרש דהאי דתנן וברגלים לא היו מדשנין אותם כ"ל דלא היו מדשנין אותו ברגלים רק בידים וע"י מגרפתו וזה דבר מלא און לשון המשנה סוכל פירוש זו וצ"ע.

תורה אור השלם

- לא תטע לק' אַשְׁדָּךְ כֵּל עֵץ אֶצֶל מִזְבֵּחַ וְ אֶלְדִּיקוּ אִשֵּׁר תַּעֲשֶׂה לְךָ: דברים טו טא
- וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תִּהְיֶה בוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבְעַר עֲלֶיהָ הַכֹּהֵן עֲצִים בַּבֶּקֶר בַּבָּקָר וְעֶרְךָ עֲלֶיהָ הַעֲלֶה וְהַקְטִיר עֲלֶיהָ חֻלְבֵי יִשְׁרָאֵל: ויקרא ו ה

רבינו גרשום

המודת: ואלו. באכסדרא דרך המערב לפי שכל העזרה מדי רוחותיה כנייה באכסדרא על גבי עמודים ומקורה אבל באמצע במקום המזבח והכבש ומקום שחיטת אל היתה מקורה: היו בודקין והולכין. שיהי כל כלי העזרה שמורים יפה וכך הולכין ובדוקין אלו מין ואלו מיכן: עד שהגיעו למקום עושה חביתין. שם הגיעו אלו לאלו ואמרו שלום הכל שלום כלומר שלום שהכל מצטנו בשלום כל הכלים במקומן: הצמידו בית עושה חביתין וחקקוהו כדי שיעשו חביתין ואח"כ מי שוכה לתורם כו': לא היו רואין אותו. שהלך לתורם שלא הלך אדם עמו ולא שומעין קולו לא היו ודיקין מה הוא עושה עד ששומעין קול העין: מוכיז. שהיה שהיה מפיץ כשמושכו לקדש ידיו ממנו: והן. הכהנים בשבית המוקד אומרים הגיע עת כבר הגיע לתורם: וחתה מן המאכלות הפנימיות. והו תרומת הדשן: צבר את הגחלים. היינו אותן המאכלות הרמת הדשן: מקום שנותנין מוראת העוף כו'. היינו ושמו אצל המזבח: המגרפות. עשוי באותו עץ אל המזבח שנינים שמוכנין בו תחציר: החלו מעלין באפר. במגרפות על גבי תפוח מקבצין אותן ועושין אותו עגול תפוח וכסכב מפני שהוא ניו למזנה שידשנתו ט' בידם במגרפות ולא ברבליט ושבו מוציאין אותו הכל לחוץ להר המושחה: מימיו לא תנעצל כו'. ומי הוה אכסדרה בעזרה היא דשן קס"ד דבאכסדרה עמודים שפ"ך ע"י מיירי: והתניא ו' אלעזר אומר כו'. שנאמר לא תטע לך אשרה (כל עץ) ככל מקום וכל עץ אשרה אצל מובח לא ליהודי הוא משמע קרא: אמר רב חסדא באכסדרה של בנין. על עמודים אבנים לא אסרה תורה: פ"ק

פ' הראב"ד

בסמוך להם מלמטה שלא היה הפסק ביניהם אלא תקרה והאי דכתיב בעבודתם שלא היו עם הכהנים במבוציה אחא אלא שהכהנים מלמעלה והלוים מלמטה. אחד פתוח לחוץ חוץ

שערים היו ופ"ז דחזקים י' פליגי אם היה קול שיקוץ שהיה משקע לחוך הכור אחר שקדש ידיו ורגליו כדי שלא יפסלו מימיו בעצמה השחר או לא העלה איה מעלה לקדש ידיו ורגליו: א. התאכלות הפנימי. הקרובה להיות דשן. ב. חפץ פניו לנפון. כנגד המזנה: ג. [גמ'] ועי' שהא כסכסכה מתעביר בעזרה. ד. ש"ד על עץ יא: א. באכסדראות א"ל א"ן. על עמוד אבנים שיש קיפות על אנבים. אחרים חמין. ללוט את הסולת: ה. חרוץ עלץ בשלש פסוקות:

ראויה אחי שידן. מן המזנה: ה. הבה"י.ה. לנזור כל האפר לתפוח: ואת הצינורות. מולגות לבין בן האכזים: ב. הן א"ן. מלקטין לגדדן ט"ן ולמ"ד מתחלפות א"ן פסעטתם [ש"ה כ"ז י'] מנו מן כל